

EN PERE MOLECULAR

Mira, mira bé. Et rendeixes? És clar, en Pere no es veu a ull humà perquè és molecular.

Vet aquí, en Pere és un bon nen que un dia estava estudiant ciències i el seu amic de la universitat li fa la traveta. En Pere cau i, amb el cop, les botelles (cadascuna amb la seva substància) cauen a terra i es trenquen. Totes les substàncies surten disparades cap a un microscopi. En Pere s'aixeca i continua estudiant. Posa l'ull al microscopi i, gràcies a les substàncies que han anat a parar a aquell microscopi, el microscopi absorbeix a en Pere i.... En Pere es torna molecular! Cau a sobre de la taula del laboratori i veu com el seu millor amic, per a ell, és un monstre de sis kilòmetres d'alçada. En Pere està trist perquè no pot sortir de la taula, perquè si surt es caurà de la taula i es farà molt mal.

L'endemà a classe de ciències ja havien netejat el microscopi i en Pere no pot tornar a la seva vida normal. Llavors pensa: "Qui dóna, rep". Llavors construeix una mena de grua amb: regles per fer la forma, un llapis per fer una balança amb fil de pescar que se li va caure a un noi i hi posa una goma per fer el pes per aixecar l'objecte, petits llapis que col·leccionava un noi i dos regles més per fer una escala per poder pujar a sobre la goma i aixecar l'objecte.



El dia de l'examen en Pere va a la taula d'un noi que se li dóna molt malament la ciència i amb la mini-grua aixeca el llapis del noi i escriu totes les respostes del full. El noi al·lucina i agafa un microscopi i mira qui condueix la mini-grua. Quan veu que és en Pere, li agraeix molt el que acaba de fer i li pregunta què vol de recompensa i en Pere contesta fent un gest d'engrandir perquè si parla no el sent. El noi va a buscar el seu amic i li pregunta si recorda quines substàncies van caure quan en Pere va caure. Ell les hi diu i el noi esquitxa el microscopi amb les substàncies. El noi li diu que es pugui a la seva mà i en Pere ho fa. En Pere surt del microscopi i ara ja està gran. El noi explica que tothom l'està buscant i en Pere li respon que ja és aquí.

Marc Fernández

4t de Primària

LA PRIMAVERA

Quan les flors surten,
quan les orenetes tornen.

Quan els camps són verds,
quan els nens surten a jugar.

Quan el sol es fon lentament,
quan torna l'amor.

Quan les abelles surten a buscar flors,
quan la pluja se'n va.

Quan les cases són blanques,
quan fa calor i passa l'aire.

Quan les fruites creixen,
quan les flors surten del arbres.

Quan els arbres són de tots colors...

És primavera!



Aina Autet

4t de Primària

SENTIMENTS

Sento ardor al meu cor
com si estigués a una pira
on fóssim nosaltres dos.

Sento alegria al meu món,
també papallones
passejant pel meu cos.

Sento tristesa al meu
voltant,
em sento solitària
nedant pel mar.



Sento ràbia amb mi mateixa,
estic a un mirall
mirant el meu reflexa.

MARINA JOVÉ
4t de Primària

EL LABERINT

M'he quedat tancat,
ja no puc sortir,
ara estic desesperat.

M'he quedat tancat,
se m'ha oblidat el camí,
ja no sé sortir.

Tot és fosc,
no puc veure,
no em puc moure.

He trobat el camí,
per fi ho he aconseguit,
he sortit.



Eloi Guillén
4t de Primària

BONA SORT O MALA SORT

Bon dia senyor Calders! Bon dia veïna del 2n! I bon dia a tothom!

- Ai, perdoneu-me, que no m'he presentat. Em dic Dia, més concretament Jordi Dia. I ara ja sabeu d'on surt la meva frase famosa.

En fi, no sé per on començar la meva historieta però us ho ben asseguro us agradarà! O això espero.

Tot va començar un bon matí. Bé, bon matí, bon matí... No gaire, sense tenir en compte que em vaig aixecar amb el peu esquerre. Però al cap i a la fi és un dir.

Bé, com anava dient... em vaig aixecar del llit i vaig anar a esmorzar al menjador i vaig agafar els meus cereals preferits de cada dia. En vaig agafar un bon gratat en un bol, me'n vaig anar a agafar la llet però vaig adornar-me que la llet estava caducada des de feia dues setmanes. I mira que la vaig comprar fa una setmana!

- Quina mala sort! - bé, a vegades passa el que passa.

Em vaig haver de menjar els cereals secs.

- Krunx, krunx. Què avorrit!

Després d'un esmorzar sec em va tocar anar a comprar llet al supermercat.

- I aquest cop em fixaré en la data de caducitat.

Vaig agafar la llet i me'n vaig tornar cap a casa.

Estava caminant per la vorera.... I de sobte...Xaf. Em vaig emportar un bon tros de tifa de gos!

- Al cap i a la fi porta bona sort... No?

Quan vaig tornar cap a casa sí que em vaig emportar una bona sorpresa...

M'havia deixat l'aixeta oberta!

- Quina desgràcia!

Corre a agafar la fregona!

Mentre fregava tot el lavabo vaig pensar...

- De què tracta la meva historieta? Bona sort? O mala sort?



Eudald Sarramia

4t de Primària